

3382

"lidne mandoliin"

Tema peale paistis üksik päikesekiir. Ja oli tõeline ja väga elus. Mina, Demi ja Istvan istusime kinniseotult pörandal ja ~~tema~~ pilk püsis meil, ta näol oli rahulolev ilme, kuidas ma sellisesse olukorda sattusime? Kõik hakkas ühel neelt ilusal sügispäeval.

Istvan oli just alustanud mandoliini ringis käimist ja ta oli sellest täiega vaimustunud, muust ta viimast ajal ei rääkinudki, mina ja Demi olime sellest juba nii tüdinud. Ühel päeval tuli ta lausa hüppeldes meie juurde, endal lausa suur kõrvuuri ja nägu punane. "Mis sul nüüd viga on?" küsisin ma imestunult, kuna ta oli minust veel üsna kaugel, karjus ta: "Roman, Roman, seal kurgu tänaval on praegu üks vanakraamiturg. Tule minuga kiiresti kaasa, ma tahan sulle midagi imeist näidata". Istvan sõnootseses mõttes sõbras. Kuna mul polnud niikuiki tänaseks mingeid erilisi plaane, otsustasin ma temaga kaasa minna. Oleks ju tore ka midagi imeist näha. Kurgu tänav ei olnud kaugel, umbes 5 minuti kaugusel. Sinna jõudes nägin ma tohutut rahvamassi. Seal oli ostjaid, müüjaid ja näisama uudistajaid. Istvan haaras mu käest ja tisis mind ühe leti juurde. Lähemale jõudes silmasin letil olevat mandoliini, mida müüdi 10 euroga. Pill oli tumepruun ja kui Istvan selle kätte võttis, oli ta pilgus näha elevust ja sügavat imetlust. "Kas sa näed seda? See on imeline, lihtsalt oivaline. Ja 10 eurot!" lausuis ta. Ma vaatasin hõrakes müüja poole, kes oli väga tüdinud näoga ning lausuisin: "See on tõesti ilus ja ma usun, et kui see sulle meeldib, peaksid sa selle ära ostma. Ega sa kuskilt odavamalt seda ei saa. Ja pealegi, siis ei pea sa enam hooli vana pilli kasutama." vastasin ma talle, ja narratus kasvab

